

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 6.04.2012

nr. 1649 podpis.

Warszawa, dnia 5 kwietnia 2012 r.

BM – I-071-361/12/3

P. J. Kucielny
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 11.04.2012
nr. 2877 podpis.

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Stanowony Panie Marszałku.

Odpowiadając na pismo nr BPS/043-07-223/12 z dnia 19 marca 2012 r., dotyczące oświadczenia senatora Stanisława Karczewskiego w sprawie planów przekształcenia i likwidacji ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej, uprzejmie przedstawiam stanowisko w tej sprawie.

Z uwagi na konieczność zapewnienia warunków prawidłowego szkolenia i doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy i pracowników cywilnych więziennictwa, Służba Więzienna dysponuje dwoma ośrodkami szkolenia oraz dwunastoma ośrodkami doskonalenia kadr, które w myśl art. 8 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. nr 79, poz. 523) są jednostkami organizacyjnymi Służby Więziennej.

W ubiegłych latach ośrodki szkolenia oraz ośrodki doskonalenia kadr Służby Więziennej wykorzystywały możliwość określoną w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.), polegającą na możliwości gromadzenia na rachunku dochodów własnych dochodów uzyskanych z działalności wykraczającej poza zakres działalności podstawowej, określonej w statucie.

Mając jednak na względzie obowiązujący stan prawny, w szczególności ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146) oraz przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych, podkreślić należy, że brak jest możliwości funkcjonowania ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej na dotychczasowych zasadach tj. przy wykorzystaniu środków finansowych pozyskanych z utworzonej rezerwy celowej, czy też w związku z prowadzonym rachunkiem dochodów własnych.

Taki stan rzeczy determinował potrzebę zracjonalizowania istniejącej struktury pod kątem redukcji środków budżetowych przeznaczonych na ich funkcjonowanie przy jednoczesnym zapewnieniu możliwości korzystania przez więziennictwo z dotychczas posiadanej bazy.

W związku z powyższym Dyrektor Generalny Służby Więziennej w piśmie BKS-070/2/12/269 z dnia 6 lutego 2012 r. przedstawił koncepcję przekształcenia ośrodków oraz zmian organizacji szkoleń kadry Służby Więziennej, polegającą na ich scentralizowaniu i podwyższeniu jakości merytorycznej w oparciu o profesjonalną bazę szkoleniową. Minister Sprawiedliwości pismem DB-II-212-1/12/34 z dnia 5 marca 2012 r. zaakceptował przedłożoną mu propozycję.

Mające nastąpić zmiany polegają na oparciu systemu szkoleń funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej na bazie czterech placówek: Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej w Kaliszu, Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej w Kulach, przekształconego Ośrodka Doskonalenia Kadr Służby Więziennej w Popowie w Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej w Popowie oraz utworzonego z Ośrodka Doskonalenia Kadr Służby Więziennej w Sulejowie oddziału Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej w Kaliszu. Pozostałe ośrodki doskonalenia kadr Służby Więziennej zostaną przekształcone w oddziały zewnętrzne zakładów karnych (Turawa i Kikity), bądź zaprzestaną działalności w dotychczasowej formie, a będące w ich zarządzie nieruchomości i wyposażenie przekazane zostaną na rzecz Instytucji Gospodarki Budżetowej (Bartkowa, Olszanica, Ustka, Wisła, Zakopane, Karpacz, Zwartowo). Ośrodek Doskonalenia Kadr Służby Więziennej w Suchej będzie realizował dotychczasowe zadania wynikające z „Harmonogramu Realizacji Szkolenia i Doskonalenia Zawodowego Służby Więziennej w roku 2012”.

Należy podkreślić, iż przekształcone ośrodki nadal będą oferować możliwość korzystania z pobytów wypoczynkowych dla funkcjonariuszy, członków ich rodzin oraz emerytów i rencistów, przy czym przebywające tam osoby pokrywać będą koszty skalkulowane przez nowe podmioty zarządzające.

Jednocześnie, pragnę nie zgodzić się ze stwierdzeniem senatora Stanisława Karczewskiego dotyczącym pozbawienia funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej, wskutek planowanych przekształceń, jedynych uprawnień socjalnych.

W przypadku pracowników Służby Więziennej, powyższe zagdnienie reguluje ustawa z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, określająca zasady tworzenia przez pracodawców zakładowego funduszu świadczeń socjalnych na rzecz osób uprawionych do korzystania z tego funduszu, przeznaczonego na finansowanie działalności socjalnej. Obowiązek tworzenia zakładowego funduszu świadczeń socjalnych spoczywa na pracodawcach prowadzących działalność w formie jednostek budżetowych bez względu na liczbę

zatrudnianych pracowników. Działalność socjalna oznacza m.in. usługi świadczone przez pracodawców na rzecz różnych form wypoczynku, działalności sportowo – rekreacyjnej, udzielanie pomocy materialno – rzeczowej lub finansowej, a także zwrotnej i bezzwrotnej pomocy na cele mieszkaniowe.

Dla funkcjonariuszy Służby Więziennej świadczenia o podobnym charakterze zostały określone w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej i obejmują:

- zwrot kosztów przejazdu środkami publicznego transportu zbiorowego do jednej z obranych przez siebie miejscowości w kraju i z powrotem raz w roku dla funkcjonariusza i członków jego rodziny,
- dopłatę do wypoczynku w wysokości 35% najniższego uposażenia zasadniczego w Służbie Więziennej wg stawek obowiązujących w dniu wypłaty świadczenia dla funkcjonariusza i członków jego rodziny,
- możliwość przyznania bezzwrotnej zapomogi pieniężnej dla funkcjonariusza, którego warunki bytowe uległy znacznemu pogorszeniu, w szczególności w związku ze zdarzeniami losowymi, długotrwałą chorobą własną lub członka rodziny oraz śmiercią członka rodziny.

Z wyrażeni nacisku.

Z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

S. Chmielewski
Stanisław Chmielewski
SEKRETARZ STANU